

гатащыа ѿпѣти тѣмъ.

Вопріѣтъ ѿнаго ѿрока своего, поманѣти
мнѣти, ꙗкоже глагола ко ѿцѣмъ на-
шымъ, авраамъ и сѣмени егѡ даже до
вѣка.

Въ коемѹждо стѣхѹ припѣваемъ:

Честнѣйшю херѹвѣмъ:

Таже дѣла пѣснь канѡна. ѿше оубѡ нѣсть
наа, по іеромѣ. Достѡнно ѣсть: ѿше же ѣсть
недѣла, наи полѹелѣй пѣто, по катавасіи
ѡктеніа: Сѣзгдѣ бѣзъ нашъ. трѣжды:

И оутренній ѡѡпостіларій.

ѿше же ѣсть четыредесѣтница, глѣмъ свѣ-
тѣльны, въ прилѹчѣшійсѣ гласъ.

ѿше же ни, ѡѡпостіларій днѣ, и ѡбѣ-
щантны.

ѿше оубѡ ѣсть недѣла, наи вѣчній праз-
дникъ, наи стѣй, наиѣи великое слово-
слово, поетсѣ сѣце, ѣже всѣмъко дыханіе,
въ прилѹчѣшійсѣ гласъ.